

РЕШЕНИЕ

№ 1662

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1854** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на главния инспектор на Инспекторат към Висш съдебен съвет (ИВСС) срещу решение №1547 от 31.12.2021 г., постановено по нахд №15070/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено наказателно постановление №24/11.10.2021 г., издадено от главния инспектор на ИВСС. Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Обосновават се съображения, че правомощията на главния инспектор не се прекратяват с изтичане на мандата, а с избора на нов главен инспектор, поради което действащият главен инспектор е компетентен да издаде обжалваното пред Софийския районен съд наказателно постановление и доводите за липса на компетентност са неоснователни. Твърди се, че с неподаването на декларация за имущество и интереси по чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ в законоустановения срок се реализира нарушението по чл. 408а, ал. 1 от ЗСВ, което е формално по своя характер и не води до настъпването на вредоносен резултат. Не са налице изключителни или многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Това е

отчетено от наказващия орган при определяне на размера на наказанието над законоустановения минимум. Моли за отмяна на обжалваното решение. Представя подробни писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът Н. Н. П. в депозиранията по делото писмена молба изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли при произнасяне по съществото на правния спор съдът да съобрази изложените доводи за приложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №24/11.10.2021 г., издадено от главен инспектор на ИВСС, с което на основание чл. 408а, ал. 1 от Закона за съдебната власт на Н. Н. П. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 (триста) лева за нарушение на чл. 175в, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: при извършена на 10.06.2021 г. проверка в базата данни на ИВСС е установено, че Н. П., в качеството си на прокурор в Районна прокуратура- Т., не е подал в Инспектората към Висши съдебен съвет ежегодна декларация за имущество и интереси по чл. 175а, ал. 1, т.1 ЗСВ за 2020 г. в законоустановения срок, който е изтекъл на 17.05.2021 г. (първия присъствен ден след 15.05.2021 г.), а същата е подадена по пощата с дата на пощенското клеймо 08.06.2021 г., т.е. 22 дни след изтичането му. Контролните органи приели, че нарушението е извършено на 18.05.2021 г. - денят, следващ датата, на която е изтекъл крайният срок за подаване на декларациите. По тази причина, експерт с юридическо образование в специализираната администрация на ИВСС, в присъствието на двама свидетели при съставяне на акта, съставила АУАН № 24/12.07.2021 г., въз основа на който е издадено наказателното постановление предмет на производството пред Софийския районен съд.

Отмяната на наказателното постановление мотивирано с допуснато съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, довело до накърняване правото на защита. Като такова нарушение съдът е приел липсата на компетентност на наказващия орган, доколкото от приобщените по делото писмени доказателства е видно, че издателят на наказателното постановление - Т. Т. е избрана на 02.04.2015 г. за главен инспектор с решение на 43-то Народно събрание и е встъпила в длъжност на 09.04.2015 г. Мандатът на главния инспектор на ИВСС е петгодишен (чл. 132а, ал. 2 от КРБ) и следователно същият е изтекъл на 02.04.2020 г., имайки предвид, че неговото начало не е обусловено от момента на встъпване в длъжност. Въз основа на тези констатации Софийският районен съд е приел, че към

датата на издаване на наказателното постановление, а именно: 11.10.2021 г., Т. Т. не е притежавала посоченото длъжностно качество, респ. не е разполагала с властнически правомощия да санкционира Н. П. досежно твърдяното административно нарушение. По така изложените мотиви, съдът е отменил наказателното постановление на формално основание, без да обсъжда останалите релевиращи от страните доводи.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното решение на Софийския районен съд е валидно и допустимо, но неправилно.

С определение от 20.05.2022 г. производството по делото е спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 6 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, до произнасяне на Конституционния съд на Република България по к.д. № 7/2022г. по искането на Пленума на Върховния административен съд за задължително тълкуване на разпоредбата на чл. 132а от Конституцията на Република България.

След постановяване на решение № 12/27.09.2022 г., по к.д. № 7/2022 г. с определение от 07.10.2022 г. производството по делото е възобновено.

С решението е дадено задължително тълкуване на чл. 132а от Конституцията във връзка с чл. 1, ал. 1 и ал. 2, чл. 4, чл. 8 и чл. 117, ал. 2 от Конституцията, като е прието, че "С изтичането на срока, за който са избрани, главният инспектор и инспекторите в Инспектората към В. изпълняват своите функции до избиране от Народното събрание на главен инспектор, съответно на инспектори." К. съд е посочил в своите мотиви, че основният закон предвижда редица гаранции за това да не може да се предизвика *de facto* прекратяване на функционирането на държавните органи чрез способи, които заобикалят режима на Глава девета от Конституцията. Докато към принципа на непрекъснатост може да се подходи еднозначно, мандатността разкрива възможни вариации, свързани с естеството на дейност на съответните държавни органи, която поражда и спецификите на правния режим на техния мандат. При конкуренция между непрекъснатост и мандатност, тълкуване на разпоредбите на Конституцията относно мандата трябва да се извлича от съдържанието им, като се съобразяват всички принципи, отразяващи правовия характер на държавата. Това се отнася и до случаите, когато се осъществяват специфични функции. Следва да се отчитат принципът на изборност и на разделението на властите, да се вземат предвид и принципите, заложи в конституционната уредба на различните власти и изискването за обновяване на състава на определен държавен орган. К. съд се е аргументирал, че преодоляването на неконституционна ситуация, каквато е налице в настоящия случай (както 44- то, така и 45- то, 46- ото и 47- ото Народно събрание не формират политическа воля за избор на състав на Инспектората към В. съобразно конституционните предписания), налага приоритетна защита на непрекъснатостта като конкурираща се висша ценност с друга такава - мандатността, за да бъде гарантирано осъществяването на възложените от Основния закон функции на Инспектората и на конституционно установения баланс на властите в конституционната правова държава. Тази защита е социално потребна и обществено оправдана, за да бъде осигурено върховенството на закона.

По силата на чл. 14, ал. 6 от Закона за Конституционния съд решението на Конституционния съд е задължително за всички държавни органи, граждани и юридически лица, поради което и настоящият съд следва да се съобрази с решение №

12/27.09.2022 г., постановено по к.д. № 7/2022 г., с което се дава отговор на спорния въпрос за мандатността на главния инспектор на ИВСС. Съобразно даденото задължително тълкувание на чл. 132а от Конституцията и безспорният факт за липса на нов избор на главен инспектор, то неправилен е изводът на Софийския районен съд за липса на компетентност на главния инспектор да издаде обжалваното наказателно постановление. Предвид изложеното, касационната инстанция не споделя решаващия извод за липсата на компетентност на административно наказващия орган - главния инспектор на ИВСС, което налага отмяната на обжалваното решение.

Доколкото решаващият съдебен състав е ограничил, в противоречие с чл. 314, ал. 1 от НПК, обхвата на въззивния контрол и е постановил решение, което не притежава съдържанието по чл. 339, ал. 1 и ал. 2 от НПК касационният състав намира, че Софийският районен съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което налага делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав. При новото разглеждане следва да бъде установено чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административно наказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както дали са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, в каквато насока са изложени доводи от санкционираното лице.

При новото разглеждане на делото районният съд следва да се произнесе и по исканията на страните за (чл. 226, ал. 3 от АПК).

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение №1547/31.12.2021 г., постановено по НАХД №15070/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.